

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Csp/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124426534
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124426534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. D., o zaplatenie 200,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21. 11. 2024 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 200,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10. 12. 2021 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe smlouvy o zápůjčke č. 618727 zo dňa 11. 11. 2021.

2. Žalobu uviedol, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky E. registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 200,- Eur. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná zároveň potvrdila, že súhlasí so smlouvou o zápůjčke, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zároveň potvrdila, že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe smlouvy o zápůjčke č. 618727 zo dňa 11. 11. 2021 (ďalej „zmluva“) uzavretej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru v znení neskorších predpisov žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 200,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 57,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 257,- Eur, a to do 28 dní od poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaná nespĺnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa jej dlh splatným, a to dňom 09. 12. 2021. Dňa 02. 09. 2024 bola žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaná neuhradila žalobcovi žiadnu platbu. Zároveň si žalobca v zmysle nariadenia ČR č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov uplatnil voči žalovanej zákonný úrok z omeškania.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, smlouvou o úveru č. 618727 zo dňa 11. 11. 2021, všeobecnými podmienkami poskytnutí úveru (ďalej VPPÚ), výzvou na okamžité uhradenie dlžoby zo dňa 02.09.2024 a výpisom z obchodného rejstříku na žalobcu.

4. Žalovaná bola v konaní nečinná, k žalobe sa nevyjadřila.

5. Vzhľadom na to, že v danom prípade ide o konanie s cudzím prvkom, nakoľko žalobca je právnickou osobou so sídlom v Českej republike a na území SR nemá organizačnú zložku, najprv skúmal, či má právomoc vo veci konať.

6. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel II bis) druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

7. Nakoľko žalovaná je spotrebiteľom, má bydlisko v obvode Okresného súdu Banská Bystrica, je daná právomoc súdov Slovenskej republiky v danej veci.

8. Súd sa ďalej zaoberal tým, aké rozhodné právo je potrebné aplikovať na prejednanie a rozhodnutie tejto veci. V zmysle čl. 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), má súd za to, že je potrebné aplikovať slovenský právny poriadok, t.j. právny poriadok obvyklého pobytu spotrebiteľa- žalovaného, nakoľko voľba českého práva v bode 4 všeobecných obchodných podmienok nebola individuálne a teda ani platne dohodnutá v zmysle čl. 6 ods. 3 nariadenia (viď rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-191/15), pričom žalobca smeruje svoju podnikateľskú činnosť na územie SR, kde má spotrebiteľ bydlisko.

9. Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie postupom podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 11. 11. 2021 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom uzatvorená prostredníctvom internetovej stránky E. prevádzkovanvej žalobcom smlouva o úvere č. 618727 (ďalej „zmluva“) v českom jazyku. V zmluve sa uvádza, že je uzatvorená podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere. Podľa zmluvy sa veriteľ na základe žiadosti spotrebiteľa zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi peňažné prostriedky ako bezúčelový úver vo výške 200,- Eur a to bezhotovostne na účet dlžníka, ktorý sa zaviazal úver vrátiť (splatiť) a zaplatiť odmenu za poskytnutie úveru vo výške 57,- Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 257,- Eur jednorazovo do 09. 12. 2021 na účet veriteľa. V zmluve je uvedená RPMN 2528,03 %, doba trvania spotrebiteľského úveru 28 dní. Podľa čl. V zmluvy spotrebiteľ súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzatvorením zmluvy oboznámený s VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zmluvu strany podpísali elektronicky dňa 11. 11. 2021.

11. Výzvou zo dňa 02. 09. 2024 žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky zo zmluvy o úvere vo výške 447,09 Eur a trov právneho zastúpenia v lehote do 16. 09. 2024.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

13. Podľa čl. 6 ods. 2 nariadenia č. 593/2008, voľba rozhodného práva nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktorý by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

14. Podľa čl. 6 ods. 3 nariadenia č. 593/2008, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

15. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 52 ods. 1 OZ, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

22. Podľa § 2 písm. a), c) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

23. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

24. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

25. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

26. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. V konaní bolo nesporné, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom -spotrebiteľom bola dňa 11. 11. 2021 prostredníctvom diaľkovej komunikácie elektronicky uzatvorená smlouva o úvere, ktorá je vzhľadom na povahu zmluvných strán zmlouvou spotrebiteľskou.

31. Pokiaľ ide o rozhodné právo, súdy vo veci totožného veriteľa a obdobných zmlúv dospeli k záveru o aplikácii slovenského práva ako rozhodného práva a neplatnosti zmluvy uvedeného typu v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 129/ 2010 Z.z. (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/13/2022 zo dňa 28. 09. 2022, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoCsp/1/2023 zo dňa 07. 06. 2024, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2CoCsp/5/2024 zo dňa 17. 07. 2024).

32. Súd konštatuje, že v zmysle nariadenia Rím I ani v spotrebiteľských sporoch nie je voľba práva vylúčená, ak je urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy (čl. 6 ods. 3 nariadenia) a súčasne za predpokladu, že táto voľba nezabaví ochrany spotrebiteľa podľa noriem právneho poriadku, ktorý by bol určený podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I.

33. V danom prípade bola voľba českého práva zakomponovaná do čl. 4 VPPÚ. Žalobca v konaní nepreukázal, že by voľba českého práva bola predmetom predzmluvného jednania medzi stranami sporu, táto je zakomponovaná do zmluvy, resp. všeobecných podmienok pripravených veriteľom, teda nebola individuálne dojednaná, keďže žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť túto voľbu. Nakoľko voľba práva tak ako bola určená sporovými stranami zbavuje žalovaného ako spotrebiteľa ochrany podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, je neplatná, preto je potrebné určiť rozhodné právo v súlade s čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I. (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2CoCsp/5/2024 zo dňa 17.07.2024), v zmysle ktorého, zmluva uzatvorená medzi spotrebiteľom a podnikateľom sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

34. V konaní nebolo sporné, že vzťah medzi stranami je spotrebiteľský, pričom obvyklý pobyt žalovanej – spotrebiteľa je na území SR. Taktiež je nepochybné, že žalobca so sídlom v Českej republike vyvíja svoju obchodnú činnosť na územie Slovenskej republiky, keďže poskytuje pôžičky v mene Euro prostredníctvom internetových stránok s doménou sk, vedených v slovenskom jazyku, pričom žalobca má aj založené účty v slovenských bankách pre bezhotovostné splácanie splátok pôžičiek, teda evidentne jeho cieľom je poskytovať pôžičky spotrebiteľom s obvyklým pobytom na území SR. Je preto bezpredmetné, že zmluvná dokumentácia je v českom jazyku, nakoľko je zrejmé, že žalobca sa

orientuje aj na slovenský trh, čím je splnená aj druhá podmienka potrebná pre určenie rozhodného práva Slovenskej republiky v zmysle čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I.

35. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd v danej veci určil ako rozhodné právo, právo Slovenskej republiky. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľský, ktorého predmetom bol záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovanej úver vo výške 200,- Eur s lehotou splatnosti 28 dní. Nejedná sa teda o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z., vzhľadom na dohodnutú lehotu splatnosti nepresahujúcu 3 mesiace. Žalobca má postavenie tzv. iného veriteľa podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. a v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa na predmetnú zmluvu vzťahujú taxatívne vymenované ustanovenia tohto zákona. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a/. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

36. V konaní bolo nesporné, že žalobca ako iný veriteľ nedisponuje povolením NBS na poskytovanie úverov na území SR v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nevystupuje ani v zozname veriteľov a NBS vydala upozornenie, že poskytuje pôžičky a úvery bez povolenia NBS. Ustanovenie § 24b ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. obsahuje zákaz pre kohokoľvek poskytovať iné úvery a pôžičky bez povolenia NBS alebo nad rozsah povolenia. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje smluvu o úvere č. 619780 za absolútne neplatný právny úkon.

37. Vzhľadom na vyhodnotenie zmluvy ako neplatného právneho úkonu by sa žalobca mohol voči žalovanému domáhať vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 OZ, t.j. vrátenia toho, čo žalovaný podľa zmluvy dostal.

38. Keďže predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd tiež ex offio skúmal, či žalobcom uplatnené právo nie je premlčané. Podľa § 54a OZ totiž nemožno vymáhať premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy.

39. Bezdôvodné obohatenie sa môže premlčať v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ako aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Platí, že subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej premlčacej doby a uplynie najneskôr s ňou. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Súd má vzhľadom na uvedené za to, že objektívna aj subjektívna premlčacia lehota začala v tomto prípade plynúť v deň uzatvorenia zmluvy, t. j. 11. 11. 2021. Žalobca (aj s poukazom na vydané upozornenie NSB zo dňa 09. 08. 2018) už v čase uzatvorenia zmluvy musel vedieť, že nespĺňa podmienku udeleného povolenia NBS na území SR, preto k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, a už v tom čase vedel údaje žalovaného, ktorému prostriedky poskytol. Nakoľko žaloba bola doručená na súd dňa 21. 11. 2024, stalo sa tak po uplynutí 2- ročnej subjektívnej premlčacej doby (uplynula dňa 11. 11. 2023). Nárok žalobcu je premlčaný, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V predmetnej veci mala úspech žalovaná, a teda jej vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva / uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/14/2018 /.Vzhľadom na uvedené súd už nebude samostatným rozhodnutím rozhodovať o výške trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).